

פרשת נשא

למה ניתנה תורה במדבר? (מתוך אתר מדרשת)

לא הביאן הקב"ה דרך פשוטה לארץ ישראל אלא דרך המדבר. אמר הקב"ה, אם אני מביא עכשיו את ישראל לארץ מיד מחזיקים אדם בשדהו ואדם בכרמו והן בטלים מן התורה, אלא אקיפם במדבר ארבעים שנה, שיהיו אוכלין מן ושותין מי הבאר והתורה נכללת בגופן.

מכילתא פרשת בשלח, הקדמה

***

"ויחננו במדבר" (שמות יט, ב) ניתנה תורה בדימוס, פרהסיה, במקום הפקר, שאילו ניתנה בארץ ישראל, היו אומרים לאומות העולם, אין להם חלק בה. לפיכך ניתנה במדבר, במקום הפקר, וכל הרוצה לקבל יבוא ויקבל.

מכילתא דרבי ישמעאל, פרשת יתרו, פרשה א' (שמות יט, ב)

***

'ממדבר מתנה' – שנתנה להם מתנה במדבר לשמשן. דבר אחר: למה נתנה במדבר? שאלו נתנה להם בארץ היה שבטו שנתנה בתחומו מדיין ואומר, אנו קודם בה. לכך נתנה במדבר שיהו הכל שוין בה.

מדרש תנחומא חקת פרק כא

שעור פרשת שבוע: גדי סמואל

ימי החול		שבת	
4.43	זמן תפילין / טלית	19.14	הדלקת נרות
9.09	סוף זמן ק"ש	19.25 ב'	מנחה א' 14.00
19.35 ← 19.38	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.25	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.57	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	18.00	שיעור הרב דוד
		17.30	לימוד "בראשית"
7.30	שחרית נוער	20.12	צאת השבת

אחות תורנית השבת – ריקי זיו.

שבת
שלום

על שלושה נזירים

כבר עסקנו במדור זה, במקומה של הנזירות בתורה. טענו בעבר שהנזירות באה בעיקר כדרך של תיקון האדם, ובדרך כלל לזמן קצוב, ולא לעולם. כאשר אנו מתבוננים במקרא, ומחפשים אישים שנהגו בנזירות, נתקשה מאוד בדבר. הנזיר המפורסם ביותר היה כמובן שמשון. האם ישנם נזירים אחרים שאנו מכירים אותם ואת סיפור חייהם, על מנת שנוכל לעמוד ביתר העמקה על טיבה של הנזירות?

לדעת ר' נהוראי שמואל הנביא היה נזיר. כך שנינו במשנה:

נזיר היה שמואל כדברי רבי נהוראי שנאמר (שמואל א' א') ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון (שופטים י"ג) 'ומורה' ונאמר בשמואל 'ומורה' מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר. אמר רבי יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם. אמר לו רבי נהוראי והלא כבר נאמר (שמואל א' ט"ז) 'ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני' - שכבר היה עליו מורה של בשר ודם (מסכת נזיר פרק ט משנה ה).

לפי ר' יהודה הנשיא גם אבשלום בן דוד היה נזיר:

דתניא, רבי אומר: אבשלום נזיר עולם היה, שנאמר: +שמואל ב' טו+ ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון (בבלי נזיר ד, ב).

אין ספק שקיים פער עצום בין שתי הדמויות הללו, וקו דמיון ברור בין שמשון לאבשלום. ואף על פי כן יתכן שיש בכולם מן המשותף בהקשר זה. מה המשותף בין אבשלום ושמשון? אבשלום ושמשון ניחנו בפיזיות רבה. שמשון בכוחו הרב ואבשלום ביופיו:

וְכַאֲבִשְׁלוֹם לֹא הָיָה אִישׁ יָפֶה כָּכֵל וְשָׂרְאֵל לְהֵלֵל מֵאֵד מִכָּפֵי רָגְלוֹ וְעַד קִדְקֵדוֹ לֹא הָיָה בּוֹ מוֹם (שמואל ב, יד, כה).

בכח וביופי אין כל רע כמובן, ולהפך יש בזה מעלה מסוימת. אבל בתכונות אלו יש מן הנסיון, לאלה שניחנו בהן; האם ימשכו אחרי כוחם הגופני יתר על המידה? האם יביאו תכונות אלו לגאוה? ובעיקר, האם ישכחו את יעודו המרכזי של האדם שהוא בתחום הרוח ולא בחומר?

מבחינה זו, היין היא הדוגמה הקלאסית לנסיון שכזה. 'יין ישמח לבב אנוש' מחד, אך שיכרות פוגמת קשות בכושר השיפוט של האדם, ובגבולות ההתנהגות שהוא צריך להציב לעצמו, וזה עלול למנוע ממנו את קיומה של כל התורה כולה, שדורשת מהאדם בכל רגע ורגע שיקול דעת וכושר הבחנה בין טוב לרע. זו הסיבה שאחד הדברים המרכזיים המאפיינים את הנזיר, זו ההתנזרות מן היין. אבל התנזרות זו היא מוחלטת, כיון שהיא באה לתיקון של האדם שנטה יותר מידי אחר תאוות החומר. לכן הנזירות בישראל היא זמנית בדרך כלל, כדי שהאדם יתקן, ואז יחזור אל דרך האמצע בה האדם נהנה מן העולם הזה, אך אינו נמשך יתר על המידה לזה.

לפיכך דווקא שמשון ואבשלום היו צריכים להיות נזירים על מנת לאזן את התכונות הפיזיות שניחנו בהם.

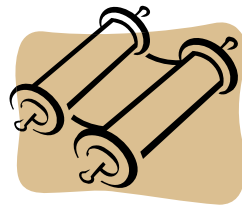
ומה הקשר של שמואל לרעיון זה? הרי שמואל היה רחוק כל כך, מהליכה אחר החומר? שמואל הרי מעיד על עצמו בערוב ימיו שהוא נקי לחלוטין מכל רבב (והעם מאשר זאת באוזניו):

אֶת שׁוֹר מִי לְקַחְתִּי וְחִמּוֹר מִי לְקַחְתִּי וְאֶת מִי עֲשָׂקְתִּי אֶת מִי רְצוֹתִי וּמִי־מִי לְקַחְתִּי כִּפֹּר וְאֶעֱלִים עֵינַי בּוֹ וְאֶשִׁיב לְכֶם (שמואל א, יב, ג).

אלא, שצריך לראות את הקדשתו של שמואל כנזיר על הרקע של השחיתות שהייתה במשכן ה' באותם הימים:

וּמִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים אֶת הָעָם כָּל אִישׁ זִבַּח זִבַּח וּבָא נֶעַר הַכֹּהֵן כְּבִשָׁל הַבֶּשֶׂר וְהַמִּזְלֵג שְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים בְּיָדוֹ. וְהָפֵךְ בְּכִיֹּר אוֹ בְּדוֹד אוֹ בְּקַלְחַת אוֹ בְּפָרוֹר כֹּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה הַמִּזְלֵג יִקַּח הַכֹּהֵן בּוֹ כֶּכָּה יַעֲשׂוּ לְכָל יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים שָׁם בְּשִׁלְהָ. גַּם בְּטָרֶם יִקְטְרוּן אֶת הַחֶלֶב וּבָא נֶעַר הַכֹּהֵן וְאָמַר לְאִישׁ הַזֶּה תִּנְהַ בֶּשֶׂר לְצִלוֹת לַכֹּהֵן וְלֹא יִקַּח מִמֶּנּוּ בֶּשֶׂר מִבְּשָׁל כִּי אִם חֵי. וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ קֶטֶר יִקְטִירוּן פִּיּוֹם הַחֶלֶב וְקַח לְךָ כֶּאֱשֶׁר תִּתְּנֶנּוּ וְאָמַר לֹא כִּי עֲתָה תִתֶּן וְאִם לֹא לְקַחְתִּי בְּחִזְקָה. וְתָהִי חֲטָאת הַנְּעָרִים גְּדוֹלָה מֵאֵד אֶת פְּגִי ה' כִּי נֶאֱצוּ הָאֲנָשִׁים אֶת מִנְחַת ה'. . . וְעַל זֶקֶן מֵאֵד וְשָׁמַע אֶת כָּל אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן בְּנֵי לְכָל יִשְׂרָאֵל וְאֶת אֲשֶׁר יִשְׁכְּבוּן אֶת הַנְּשִׁים הַצְּבָאוֹת פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד.

חנה מציבה אלטרנטיבה להנהגה הקיימת. לא עוד מנהיג שלוקח לעצמו אלא להפך, מנהיג שדורש בראש ובראשונה את טובת הכלל. הנזירות אצל שמואל באה איפוא כמשקל נגד לקלוקל ההנהגה אבל עדיין זה בא רק כתיקון ולא כמצב של

לה היה השבוע

השבוע חגגנו את חג השבועות ברוב עם ובהדרת מלך. בית-הכנסת היה מקושט בצורה יפה ומיוחדת, עם סידורי פרחים של ירק ושיבולים לאורך המחיצות, וכן בכותנה על הבמה. זיכרו אותנו ועדת דת והמרצים השונים בחג של לימוד תורה בנושא "מגילת רות". השנה התקיים חידוש בסדר הרגיל של הלימוד – במקום השיעור השני התקיים לימוד רב דורי בחברותות. אף שחלק מהאנשים מעדיפים לשמוע הרצאה, נראה שיש לברך על ההזמנות ללימוד כזה, שכן בית-הכנסת נראה הומה בשמחה של לימוד משותף ומפגש בין בני משפחה וחברים ללימוד תורה – מפגש שלא תמיד קורה מאליו. בסיום הלימוד שרו ילדי א-ג בניצוחו של נחום לנדאו – כל הכבוד - הייתם מקסימים! **תודה לועדת דת ולכל מי שתרום בחג הזה לתחושת החג ולהתעלות הרוח.**

עוד לפני החג, ביום א' אהה"צ, התקיים טקס ביכורים בשדות. המקום היה מאורגן בצורה אסתטית ונעימה עם חבילות קש, פלטפורמה להופעות, ומקום ישיבה רחב בשדה החיטה שנקצר במיוחד עבור הטקס. את הטקס הנחתה בחן רב אורלי וידס, ובמהלכו יכולנו לחזות בהופעות ילדים בשירים וריקודים לחג הקציר, בדבר תורה מאת יצחק שלומי, דבר עובדי השדה מאת דובי גינזברג, וגם בתצוגת כלים חקלאיים. בנוסף, התקיימו פינות הפעלה שונות, בהן הכנת שקיות טנא מתוצרתנו למרכז חסד בשדרות. תודה לצוות שעמל וטרח, ותודה על ההזדמנות לצאת מהבית ולהזכר שיש לנו כאלה שדות המרחיבים את הלב ממש כאן על-יד הבית... מודה בפירוט מיכל אחיטוב:

לחלופי, דובק ואנשי הגד"ש – על תערוכת הכלים, למגדלים על תרומת היבול שלנו – אבוקדו, גזר ותפוז"א, לפופלי על שקיות הפופלי, לעדיאל נציג הרפת על הכנת השטח, ליהודה ניר על הקציר המתוזמן והמרגש, לבני אחיטוב נציג הלול על הכנת מיצג מרשים של הולכי על שתיים, לדותן על ההגברה שהנעימה לנו את הטקס, לרחלי וליילדי הגן על ההופעה החביבה, לילדי ב"כ והמפ"ל על ההופעות היפות, לחגית גולן על הכנת העציצים, לנתנאל לנדאו על ארגון והכנת השטח עד לפרט האחרון, לניצן לנדאו על הסיוע בהכנת הפיתות, ליגאל זיוון ולשגיאה אורן על ההתגייסות המרשימה בארגון ובהובלת הצידוד, ואחרונות חביבות ליעל שהם, למתוקה וליעל בוחניק שסייעו בחשיבה, בהכנה וביצוע הטקס. ואנו מוסיפים – תודה גם למיכל אחיטוב שניצחה על המלאכה!

רב חדש? הועדת לבחירת הרב החליטה להמליץ על הרב ארי סט, שביקר בסעד עם משפחתו לפני מספר שבועות, לרבנות בסעד. משפחת סט נתנה את הסכמתה, וכעת יחליט הציבור באסיפה הקרובה השבוע האם אכן יגיע הרב סט לכהן כרב בקהילתנו.

התנצלות: בעלון שעבר נפלה טעות בברכת יום-ההולדת לאינס אריאל. והנה תיקון: מזל טוב לאינס ליום ההולדת ה- 80, ברכות חמות לשנים טובות ובריאות, וסליחה על הבלבול. אפרת.

נר זכרון: יא' בסיון – יום השנה לפטירתה של אמא פרידה אייזנשטט ז"ל (תשמ"ו)

יב' בסיון – יום השנה לפטירתו של חברנו יעקב גיטמן ז"ל (תשנ"ו)

יג' בסיון – יום השנה לפטירתו של בנו רז גולן ז"ל (תשמ"ט)

יג' בסיון – יום השנה לפטירתה של אמא קסט (גיזלה) ז"ל

לי שוארית לצעירי הקבה"ד

אמש נסעתי עם בעלי היקר לליל שימורים לצעירי הקיבוץ הדתי. היה לנו כיף מאד לבלות יחד, רק שנינו, כל הדרך לבארות יצחק (אבל בכ"ז הצטערנו שלא הגיעו עוד צעירים מסעד, למעט אביעד שהגיע ממעגל"ל).

מה היה שם?

היו אנשים. צעירים יותר וצעירים פחות.

היתה הכרזה משמחת על הקמת מכון מחקר של תנועת הקיבוץ הדתי.

היו ניסיונות (צולעים) להבהיר לציבור את העומד בבסיס ההגות של ראשוני תנועת הקבה"ד ודוכן עם ספרים וחבורות של אותם הוגים.

היו סטיקרים, ציפורים ומנשרים משעשעים, וניכר שהושקע הרבה מאמץ מחשבתי (אבל סוכריות על מקל זה לא בריא...).

היו קבוצות דיון עפ"י נושאים, בדומה לשיטה בה נקטנו בדיוני המרחב הפתוח. אנחנו השתתפנו בקבוצה שבה דנו ב"דרכנו הדתית-אידיאל, פשרנות או תיאוריה נחמדה?". גילי שלנו ודוקטורנט בשם גיא הציגו את הנושא לתפיסתם ואח"כ התקיים דיון סוער ומעניין בין היושבים במעגל. חבל שלא ניתן לנו זמן ארוך יותר לפתח את הדיון ולהעמיק בו עוד יותר. בדרך הלוך, כשהתלבטנו בבחירת הקבוצה שבה נשתתף, חשבתי שלדון ב"דרכנו הדתית" זה קצת מיותר, אחרי כל הדיונים שהיו בסעד לאחרונה; הרגשתי שכל קהילה מחליטה לעצמה מהי הדרך המתאימה לה ואין משהו כללי של "תנועת הקבה"ד". אז זה לא היה מיותר... דווקא מתוך האמירה הכללית, היה מעניין לשמוע את הדגשים השונים של המשתתפים בדיון. נותרתי עם הרבה חומר למחשבה ולמעשה.

בתום הדיון יצאנו לתפילת ערבית וארוחת ערב קלה ואח"כ התכנסנו שוב ל"פאנל צעירים". לחמשת היושבים בפאנל הוצגו שתי שאלות-מה אתה אוהב בתנועת הקיבוץ הדתי ומהו החזון שלך עבורה בעוד 20 שנה.

הזמן שהוקצב לפאנל היה מצומצם מאד ולכן הדוברים היו צריכים לדבר בתמציתיות (חלקם הצליחו לעמוד בזה), לא היה מקום לדיון והשתתפות של הקהל ובעיני עדיף היה להקדיש יותר זמן לקבוצות הדיון ולוותר על הפאנל הזה. לא הרגשתי שהדוברים מייצגים באמת איזשהו קהל, למרות שהרעיון היה שכל אחד מהם שייך לציבור מסויים (שיתופי 2X, דיפרנציאלי, תושב ו"משקיף מבחוץ" המחנך בתיכון יבנה).

בתום הפאנל עברנו לחלק האומנותי של הערב-המופע "הביתה" של אריאל הורביץ ואסף ענברי (שהקריא קטעים מתוך ספרו "הביתה", על קבוץ אפיקים. מומלץ מאד לקרוא!).

אליאב ואני יצאנו מוקדם מהמופע ולכן לא אוכל לחלוק את התרשמותי ממנו.

לערב היה פוטנציאל גבוה. חבל שמספר המשתתפים היה נמוך באופן יחסי לציפיות (שלנו! לא יודעת לכמה ציפו המארגנים); 100-150 איש, חלקם זוגות.

יצאתי ממנו בתחושה שיש לקהילה שלנו חברים גם בקהילות אחרות ©. אני יודעת שלרובכם זה ברור מאליו, אבל בתור מי שלא מכירה הרבה קהילות אחרות של הקבה"ד, זה היה מעניין ומשמח.

צריכים להתקיים יותר מפגשים כאלה. אני יודעת שזה מסובך להשאיר את הילדים הקטנים ולנסוע (ולא לכולם יש סבא וסבתא מסורים כמו שאנחנו זכינו, כמובן), ואני יודעת שיש עוד מיליון עיסוקים, במיוחד בחמישי בלילה, אבל... יש תמורה למאמץ. זה כדאי.

וכדאי גם לנו, בקהילה היקרה שלנו, להיפגש לקבוצות דיון ולשוחח. לא חייבים משבר בסגנון תהליך השינויים או בחירת הרב כדי לשבת יחד ולשמוע זה את זה בנושאים כאלה ואחרים... שווה לפנות לכך זמן מיוחד, או פשוט להשתתף יותר באסיפות ©.

"אלו בניט שוביט"

אודה ולא אבוש, כי פעמים הרבה אני מהרהר בניי לבניי על כי ילדיי בחרו בדרך שאינה תמיד ברוח ישראל סבא.

תוך שאני מפשפש במעשיי, עולות וצפות להן השאלות מעצמן, ושהדי במרומים שאינן פשוטות כלל ועיקר. כדרכם של חכמים שלאחר מעשה, אני יודע שהיום הייתי נוהג אחרת, אלא שהיום איננו אתמול, ואת הנעשה לא כל כך קל להשיב.

ובכל זאת.

לאחרונה נפלו לידי דברים שכתב הרב יששכר שלמה טייכטל הי"ד, בעל "אם הבנים שמחה", שנספה בשואת אירופה.

הרב טייכטל 1885-1945, מגדולי הדור של המאה הקודמת, התנגד לציונות כרבים מחבריו בעדה החרדית, אך כתוצאה מחיבוטי נפש שעבר בשואה, שינה את דעותיו והחל תומך בהתלהבות בציונות ובעליה לארץ. את דבריו הוא כותב בספרו "אם הבנים שמחה".

עדי ראייה מספרים שהרב נרצח על ידי אוקראיני ברכבת לאושוויץ, כיון שהגן על יהודי אחר שביקש מים.

ברשותכם, אני מבקש להביא קטעים מדברים שכתב, המלמדים אותנו דבר מה בחינוך.

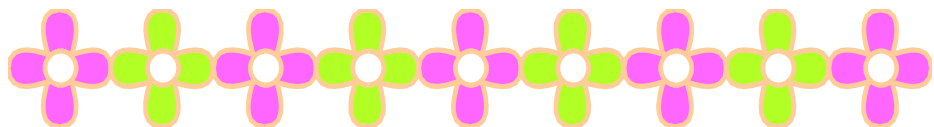
וכך הוא כותב בין היתר: **"ומכאן מודעה רבה להרודפים המקולקלים שבישראל, לבער קוצים מכרם. לא ידעו כי לא הקבורה לבדה תחבולה נגד בניים משחיתים, ומוטב שינסו להחיות נפשם לחנכם וללמדם. לדאבונינו רבים הם שנוח להם להטמא בקבורת אחיהם – ולא להטהר בהחיותם. על כל פנים טוב להחיות מלקבור, וברוב המקרים, תצא התועלת המבוקשת.**

וכבר נאמר באבות דרבי נתן (סוף פרק ב): הרבה פושעים היו בישראל, ונתקרבו לתלמוד תורה ויצאו מהם צדיקים חסידים וכשרים.

ובסנהדרין (דף מ"ד ע"א): **אע"פ שחטא – ישראל הוא"**.

ובכן דברים כדרבנות, וכל המוסיף גורע.

צאוס ברט.

**בשעה טובה הציבור מוזמן לסיום מסכת תענית
בעז"ה ביום ראשון מיד אחרי תפילת ערבית בשעה
20:10 בבית המדרש.
נתחיל לימוד עמוד יומי מסכת ראש השנה כל יום
אחרי תפילת ערבית למשך 25 דקות – כולם מוזמנים**

הפינה הירוקה: אגון/קגון ביולוגי - מה זה קשור אלינו?

השנה הנוצרית הוכרזה שנת ההגוון הביולוגי. השבוע מתכנסים במדינות שונות לדון על המצב "החמור" בעולם. מה לנו? ומהו ההגוון הזה?

כבר כמה עשרות שנים טוענים חוקרים רבים כי קצב הכחדת מיני צומח וחי גדל מאד. ואפילו עד כדי סכנה למין האנושי. מן הסתם, המחשבה הראשונה היא 'מה פתאום?' הרי השוק מלא ירקות ופירות, ומעולם לא היה הגוון כזה קודם.

אך האדם מן השוק אינו רואה את כל האמת. כל אותם פירות בשוק קיימים בזכות פיתוח זנים במשך שנים רבות, ובזכות הפרייה, הדברה, גידול בתנאים מיוחדים, ועוד. וסמוי מן העין, השפע בא גם על חשבון העלמות מיני חרקים 'לא רצויים', מיני צמחים שהימצאותם מפריעה וכד'.

אז מה? לרוב, המינים האלה שנעלמים מן השטח הם חלק משרשרת המזון: כלומר הם נחוצים בתהליך כלשהו: יתכן שמשמשים מזון לציפור שאף היא משמשת מזון לחיה חשובה אחרת. או הם עצמם אוכלים עשב שחונק צמח חשוב המשמש מזון. לעולם אין לעמוד אפילו על חשיבות של חידק. אולי נראה לנו שטוב להשמיד את כל הזבובים, אבל מה יעשו טורפיהם? כעבור זמן עלולים גם הם למות וליצור שרשרת תמותה של כמה וכמה ייצורים נוספים. כמו נטילת אבן גדולה מתחת לבית, שממוטטת את כל הבית.

לכן כל חיה וצמח שבסכנת הכחדה צריכים לעורר אנשים לפעולה.

מה יקרה אם ימותו כל הדבורים בעולם? מי יפרה את עצי הפרי? את הירקות שמופרים על ידיהן?

ולא לחינם שאלתי, כי אכן הדבורים בסכנת הכחדה היום בכל העולם. נגיף קשה פוגע בהן בכל מקום וטרם מצאו את ה'אנטי-וירוס'. והעולם כולו עלול להיקלע לרעב אם לא ימצאו פתרון.

ההגוון חשוב גם לקיום היומיומי של האנושות. החל מבני אדם, שסובלים ממחלות משונות כאשר מתחתנים בתוך המשפחה, וכלה בצורך למצא זנים חדשים בעלי תכונות מיוחדות (חסינות למחלות או למזיקים, יכול גבוה, אפשרות גידול במים מזוהמים או מלוחים וכד'). לכל זה נחוץ ההגוון הביולוגי.

אליהוא

הורים וילדים, והפעם: קצריט...

יש כל כך הרבה רגעים מצחיקים עם הילדים. ברובם הם אישיים ולא תמיד מובנים לאחרים. אבל ברגע אחד כזה הייתי מבקש לנסות לשתף אתכם - רגע "הורס" אפילו ששמעתי אותו מגורם שני (הכוונה לאשתי).

אם היו לי איזה שהם ספקות אבהות לגבי בני הגדול, הם התפוגגו במהירות האור.

וכך היה: שקל. זה כל מה שאלון צריך היה לשלשל לקופת הצדקה, אבל הפרידה הייתה כה קשה. הוא חיבק ונישק את המטבע מכל הכיוונים, שלשל אותו בשיטת היו-יו. גם ההסבר לחשיבות הצדקה, והדברים הטובים שהיא גורמת לאחרים לא שיכניעו אותו להפסיק את דיאלוג הפרידה הזה. חמש דקות תמימות זה לקח עד שהוא הסכים לשחרר את המטבע מבין אצבעותיו ולהחסיר פעימה למשמע צליל נקישת המטבע בתחתית הקופה. נו, תודו, אפילו בדיקת DNA לא הייתה עושה את העבודה טוב יותר. אחחח... ילד חסכן כלבבי!

"הכולבו", שהכל בו, וידי ילדינו בו, שוב מספק את התשובה לשאלה מדוע הוא מהלך קסמים על ילדינו. בהפסקת החשמל שהייתה לפני מספר שבועות הציע רותם לבקוביץ לשלוח את אבא שלו לקנות שם את החשמל...

ודבר אחר. כל מי שיש לו ילד או נכד במערכת הגנים בוודאי שמע את הילד משרבט את מילות השיר "הורה ממטרה" מתוך לקט שירי ילדות שחולק לכל משפחה. תודו שזה מפתיע ומרנין במידה שווה. חשבתי שזה נקבר בבוידעם רשתות המוזיקה. אבל זה חי, בועט וצורמני קמעה כשהילדים מתחילים לשיר. צדי צרפתי היה בטח פורס את משנתו הקבועה מתוך לקסיקון "כוכב נולד" (זה קרוב, זה על יד...) אבל אני אומר: דוז - פואה. ישר כוח!

קובי אברהם

הנהלת הקהילה

בית חם - אכן קצת התקרר

כזכור, שמנו ייבוינו על האגודה למען החייל, שנרתמה לגייס עבורנו כספים בצפון אמריקה, כדי להפוך את בית קסם לבית חיילים בודדים. או אז, קיבלנו מסר מיו"ר האגודה אביגדור קהלני, שהפרויקט הוקפא ולא יתבצע הגיוס המקווה. כיתתי רגלי למשרדו, מתוגבר בנחמיה רפל, ובחבר הכנסת זבולון אורלב. תקוות גדולות, וכגודל התקווה כידוע גם גודל האכזבה. קהלני הבהיר לנו שאין שום אפשרות חוקית שיסייע לנו בכך. (איפה היית שנה שלמה??). בו במקום קיבל על עצמו ח"כ אורלב להירתם למשימה. הועבר אליו חומר פרסומי, והוא ינסה לגייס תורמים.

בינתיים הבית עצמו יוכשר לאירוח קבוצות (בני"ע, חיילים בגיור, וכדומה) ברמה בסיסית. (מיטות, כסאות, ואבזור ראשוני). נקווה שבקרוב נשמע חדשות מעודדות ופרוייקט זה אכן יקרום עור וגידים.

שאלה לשולחן שבת - בהמשך למידע על ההחלפה המתוכננת של רחבת בית הכנסת - מי מכיר מי יודע, מתי נבנתה ועל ידי מי? – ובכן, הרחבה נבנתה לפני כ-45 שנה, על ידי יצחק (איזיק) בן צבי, אביה של אתו, שהיה קבלן ריצוף אבן, בפנסיה, והחליט לקחת על עצמו את ביצוע העבודה בהתנדבות. בעבר, בין משטחי האבנים, היו פסי דשא מוריקים, שבהמשך מולאו באספלט. הרחבה החדשה תהיה על בסיס אבני אקרשטין, ונקווה שתיתן את תחושת ההדר הרוממות כמו הרחבה הישנה, ושנזכה להחליפה שוב, רק בעוד 45 שנה.

אל תתודע לרשות

לפעמים כשזה לא מרגיז, יש דברים שאתה נחשף אליהם בבירוקרטיה הישראלית, ומשתדל שלא לצחוק...

לקראת תום 2009 ערכנו בדיקה מקיפה של מספר הנפשות החיות בסעד, והחתמנו כל מי שכאן על הצהרה שמתגורר בסעד, כולל צילום מספח תעודת הזהות. כל המבצע נוהל בידי חנן קסלר, לדרישת רשות המים, על מנת לעדכן את ההקצבה השנתית (וגם כדי להתארגן להיטל הבצורת שלא מומש). אויימנו, שמי שלא יכין רשימות כאלה, תחושב הקצבת המים על פי מספר הנפשות הרשום בלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, שנה קודם לכן. (בסעד רשום 601 נפש). אחרי עבודה מאומצת ומדוייקת הגענו לכך שבסעד ישנן 722 נפש (למעט בנות הנוער שרשומות בביתן). צוהלים ושמחים על הגידול היפה, מסרנו את הנתונים, חתומים באופן רשמי לרשות המים.

דא עקא, שבארבעת החודשים הראשונים של 2010 המשיכה הקצבת מים שלנו, במחיר המוזל, להיות לפי המספר הקודם (601 בלבד). ואל יקל הדבר בעיני מישוהו-מדובר באלפי שקלים הבדל בתשלום על המים. טלפון שלי לברור הנושא ברשות המים, נתקל בתשובה שלא תאומן-" הגידול בסעד הוא למעלה מ 20%. ויש לנו החלטה שכל יישוב שמוסר נתוני גידול של מעל 20% אנחנו ממשיכים לתת הקצבה מוזלת לפי המספר הקודם, הנמוך". "למה?!" שאלתי. והתשובה לא אחרה לבוא-"כי כנראה הדיווח לא אמין. לא יכול להיות דבר כזה שישוב גדל כל כך בתוך שנה, אבל תשאל בהנהלה, זו הוראה מגבוה". נו... אתם מבינים, ששאלנו "בהנהלת" רשות המים, וקיבלנו את אותה התשובה. כשהראיתי סימני עצבנות קלים, והזכרתי עורכי דין, נאמר לי שישלחו פקח לבדוק את נכונות הדיווח שלנו, ואם אכן אנו צודקים, הכל יוחזר רטרואקטיבית.. מרגיז? מצחיק? ככה זה עובד.

ועוד על מים- ירוק , צהוב, אדום.

קיבלנו החלטה שהדשאים הירוקים בכל איזורי המגורים, לא יושקו, ויהפכו לצהובים ויבשים במודע, בגין פרוייקט הממדים. אלא שלא ידענו עד כמה בחירת הקבלן לאיזור הדרומי, תקועה באדום. המכרז שצריך היה לצאת כבר לפני כמה חודשים עדיין לא הבשיל, וגם אם כמובטח, יצא לדרך בעוד ימים מספר, יקח זמן עד שנראה את הטרקטורים בשטח. וחוזרת השאלה הגדולה- אם כך- האם להשקיע בהשקאה או לא?

התשובה – כן ולא. כלומר נחזור למשטר השקאה מסודר כדי לקבל קצת ירוק בעיניים, אך נשתדל להשקיע בכך מינימום מים, כיוון שברור שבעוד זמן, ממילא נחזור למראה הצהוב ולחפירות הקבלנים.

ועוד על מים- פלאי הטכנולוגיה בשירות המקלחת

על מזגן הפוך כבר שמעתם? אז יש טכנולוגיה כזו שבנויה על עיקרון המזגן ומסוגלת לחמם מים. זוהי "משאבת חום". במסגרת בדיקותינו לפתרון חימום זול יותר, ומזהם פחות מהמזוט, נחשפנו לאפשרות להתקין מערכת כזו במקום המערכות שלנו. לטענת היצרנים (איך לא?) זה הרבה יותר זול. אנחנו ננסה בקרוב לחבר את מעגל המים הקטן, הניזון מחימום הגז בתחנה 6, ליד הבריכה (כלומר כל אזור השיכון שמהשער כלפי מעלה, עד ראש הגבעה) למשאבת חום שתוצב סמוך לתחנה 6. למשך חודש נחמם כך ולא בעזרת הגז. זו מערכת שתהיה מותאמת גם לשבת. אם הרגשתם שינוי תוך כדי מקלחת - סימן שהניסוי נכשל. התקוות גדולות ומי שרוצה לקבל הסבר טכנולוגי מוזמן לפנות לבניה (אני מודה שלא הבנתי עד הסוף איך זה עובד, אבל העיקר יהיה, מבחן-התוצאה בפתיחת הטוש).

הַטָּה אֵלַי אֶזְנֶךָ ... הֲיֵה לִי לְצוּר מְעוֹז ... (תה' לא ג).

כחלק מהנכונות והרצון להנחלת מורשת סעד, אנו מחפשים דרך לעודד ביקורים ב"מעוז מול עזה". הנהלת הקהילה החליטה לאפשר עריכת אירועים פנימיים ושמחות של חברים ותושבים במקום. נקבע לוח מחירי כניסה עדכני. פרטים אצל יענקל'ה גורן/בני ג'

נוהל טרמפים

התבקשתי להזכיר את נוהל "חיוב טרמפסטים" בנסיעה ברכבי הקיבוץ, כדי למנוע אי נעימויות. סוכם-:

- התארגנות משותפת לנסיעה - חלוקה בהוצאות.
- טרמפיסט שעולה בשער מחוייב על מקום אחד ברכב.
- חיילים וש.ל. - ראוי לא לחייב.

באופן כללי – ראוי לזכור שנוהל זה הוא קריאת כיוון בלבד, וצריך תמיד להיות מספיק רגישים ...

הצריף הסודי-מי מכיר? מי יודע?

הצריף השבדי האמצעי- המכיל מימינו ומשמאלו ציוד ישן, והרבה אלטע-זאכן שהגיע הזמן לפנות. מי שיש לו חלק ונחלה בצריף ומסביבו, מוזמן לעדכן אותי. בכוונתי לפנות זאת, ולהפוך את הצריף וסביבתו, לנקי ומסודר יותר.

שבת שלום. עפר